

Loven er den ene af de tre love, som blev resultatet af den af folketinget foretagne opdeling af socialministerens forslag til lov om arbejderbeskyttelse.

Om baggrunden for loven og lovforslagets gang gennem folketinget henvises til omtalen af loven om almindelig arbejderbeskyttelse, jfr. ovenfor.

Man har ved udformningen af alle tre love om arbejderbeskyttelse søgt at bevare systematikken fra socialministerens oprindelige lovforslag, der omfattede hele området for arbejderbeskyttelse. I videst muligt omfang har man — uanset at en række af bestemmelserne i de tre love er enslydende — undgået henvisninger mellem dem, idet man har fundet det ønskeligt, at de arbejdsgivere og arbejdere (medhjælpere), der er undergivet en af lovene, i selve denne kan finde de bestemmelser, der angår dem.

I betænkningen har folketingsudvalget givet en udførlig oversigt over, hvilke bestemmelser i loven om almindelig arbejderbeskyttelse der svarer til bestemmelserne i nærværende lov, og hvilke bestemmelser der er udeladt. I årbog 1948—49 er der side 530 givet en udførlig omtale af de enkelte bestemmelser i socialministerens oprindelige forslag om arbejderbeskyttelse, hvilke bestemmelser har dannet grundlaget for indholdet af de gennemførte tre love.

Loven er opdelt i 6 kapitler. I 1. og 2. kapitel findes afgrænsning af lovens område og fælles bestemmelser om bedriftsfarer. 3. kapitel indeholder almindelige bestemmelser om forebyggelse af ulykkestilfælde, særlige bestemmelser om enkelte farekilder og regler om imødegåelse af særlige faremomenter. Bestemmelser om børns og unge menneskers arbejde findes i kapitel 4, og i de to sidste kapitler findes regler om tilsyn samt straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser.

Ved 3. behandling i folketinget blev lovforslaget vedtaget enstemmigt.

92. Lov om ændring i lov nr. 138 af 29. marts 1947 om foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed. (Økonomi- og arbejdsminister *Krag*). [A. sp. 1865. — C. sp. 497].